

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Tillægsafgiften paa Vin.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 4090; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 577).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Til denne Sags Behandling i dette Møde udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg dette Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Himmelstrup): Jeg skal tillade mig paa et Flertals Vegne at indstille det foreliggende Lovforslag uforandret til Vedtagelse. Som det fremgaar af Betænkningen, har der indenfor Udvalget været Enighed om, at Tillægsafgiften paa Vin maatte hæves snarest muligt under Hensyn til Afslutningen af den danskspanske Handels- og Skibsfartskonvention, hvori Ophævelsen af denne Afgift indgaar som et betydningsfuldt Led. Naar det Lovforslag, som giver Ministeren Bemyndigelse til at ophæve denne Tillægsafgift, ikke desto mindre har været til Behandling i det Udvalg, hvis Betænkning vi nu behandler, skyldes det den Omstændighed, at der til Regering og Rigsdag er indkommet en Række Andragender fra forskellige Korporationer, Beværterkorporationer, Vinhandlerkorporationer og Detailhandlerkorporationer, Andragender, som gaar ud paa, at man ønsker den Tillægsafgift, som er erlagt af de Lagre, som findes i det Øjeblik, Ratificeringen af denne Handelsoverenskomst træder i Kraft, refunderet fra Statskassens Side. Udvalget har haft Samraad med Finansministeren om dette Spørgsmaal, og Ministeren har meget stærkt fraraadet at imødekomme Andragenderne. Et Flertal indenfor Udvalget har kunnet tiltræde Finansministerens Opfattelse.

Et Mindretal, der bestaar af de konservative Medlemmer i Udvalget, har imidlertid fastholdt Ønsket om Tilbagebetaling og stiller, som det vil ses af Betænkningen, Forslag derom. Et andet Mindre-

tal, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, har heller ikke kunnet sluttet sig til Flertallets Indstilling, ganske sikkert ud fra den Betragtning, det ærede Medlem gjorde gældende ved første Behandling, at han overhovedet ikke mente, at denne Handels- og Skibsfartskonvention burde været afsluttet paa det foreliggende Grundlag.

Det Ændringsforslag, der er stillet fra konservativ Side, dækker imidlertid ikke det Krav, som man fra de forskellige Erhvervskorporationers Side har stillet, idet man ikke stiller Forslag om en Tilbagebetaling eller Forsøg paa Tilbagebetaling af den Tillægsafgift, der er erlagt, men derimod om en Art Erstatning. Grunden er den, at man fra Forslagsstillerens Side har været klar over de Vanskeligheder, der vil være forbundet med at identificere den Vin, for hvilken Tillægsafgiften er erlagt, med den Vin, der i Øjeblikket findes paa Lagrene. Ændringsforslaget gaar derfor ud paa, at der skal tilbagebetales en Art Erstatning paa et Beløb af 25 Ø. pr. kg for den Vin, der findes paa Lagrene hos Vinhandlere, Købmænd og Restauratører den Dag, Ratifikationen træder i Kraft. Det er den laveste Sats paa Tillægsafgiften, man foreslaar skal tilbagebetales. Tillægsafgiften har jo to Sæts, en paa 25 Ø. for de lettere Vine og en paa 50 Ø. for de sværere.

Det forekommer mig, at der allerede i den Omstændighed, at man ikke har turdet foreslaa en virkelig rationel Tilbagebetaling, i Virkeligheden ligger en Svaghed. Hvis Staten overhovedet skulde inlade sig paa at refundere en Afgift, som med Rette er erlagt, maatte det ske paa den Maade, at det var det virkelig erlagte Beløb, der refunderedes, hverken mere eller mindre. Der er ingen Tvivl om, at noget af den Vin, hvorom det drejer sig, har betalt den højere Afgift af 50 Ø. Det kan ogsaa meget vel tænkes, at en Del af den Vin, der findes paa Lagrene, i Virkeligheden ikke har betalt de 25 Ø., idet det jo efter den bestaaende Vinanordning er tilladt at forskære i alt Fald visse Rødvine med Vand, hvilket sikkert ogsaa har fundet Sted. Hvis man derfor gik ind paa det fra konservativ Side stillede Forslag, kunde man i visse Tilfælde komme til at tilbagebetale mere, end der i Virkeligheden er erlagt.

Man har fra konservativ Side anført, at der, da Loven af 20. December 1924, der indførte Tillægsafgiften, blev gennemført, fandt en Efterbeskatning Sted. Men det var ikke noget nyt; Efterbeskatning fandt Sted baade i 1908 og 1912. Det forekommer mig